

Q&A: Erland Kolding Nielsen

Erland Kolding Nielsen er gæsterektor af REVY's sommerudgivelse, der i år har de danske nationalbibliotekers fremtid som tema. Erland Kolding Nielsen er født i 1947 og cand.phil. i historie. Efter at have været lektor og fagleder på Danmarks Biblioteksskole (1971-86) blev han i 1986 udnævnt som overbibliotekar for Det Kongelige Bibliotek, fra 1995 med titel af direktør.

Erland Kolding Nielsen er en markant bibliotekspersonlighed og var senest i vælten i forbindelse med foreningen Hizb-ut-Tahrirs leje af Dronningesalen i Den Sorte Diamant i år. Han fulgte ikke kulturministerens opfordring om at aflyse arrangementet, men pegede i stedet på, at det at sætte juridiske grænser for ytringsfrihed og acceptabel adfærd er en klar politisk opgave, ikke en institutionel. Resultatet var, at hele 7 siddende ministre stillede op til mod-demonstration foran Diamanten.

? Hvordan får man jobbet som direktør for et nationalbibliotek?

“ Det gør man ved at søge, at være kvalificeret og have ideer og vilje til forandring. Det er en vedholdende myte, at mit medlemskab af skiftende politiske partier indtil 1977 havde noget med udnævnelsen at gøre. Det havde den ikke. Ansættelsen var den gang langvarig og omfattede høring af en lang række instanser og personer, den var igennem regeringens koordinationsudvalg og blev tillige af ministeren afhandlet med de politiske partiers kulturordførere, herunder formanden Ingerlise Koefoed (SF).

? Hvad er nationalbibliotekernes vigtigste opgaver i dag?

“ Som altid indsamling, bevaring og formidling af kulturarven og relevant forskning. I dag omfatter denne både fysisk og digitalt materiale.

I nærmeste fremtid skal nationalbibliotekernes accessionsinfrastruktur suppleres, måske snarere vendes på hovedet, så man accessionerer digitalt født materiale rationelt. En anden ny og vigtig opgave er kulturarvsformidling til en bredere kreds af befolkningen ud over dem, der traditionelt bruger nationalbibliotekerne.

? Hvor ligger jeres største succeser?

“ Der er mange! De store må være den gennemgribende modernisering i 1980'erne, de lykkelige fusioner og de nye bygninger på Slotsholmen og Amager – og for den sags skyld Nørre Allé. Dernæst de digitale revolutioner igennem 25 år. Andre vigtige hændelser var f.eks. opklaringen af bogtyverierne, gennemførelsen til tid og på budget af den største musikudgivelse nogensinde, Carl Nielsen Udgiven 1994-2009, samt en lang række store erhvervelser. Men måske ikke mindst: ændring af KB's prestige og brand gennem de sidste 20-25 år.

Interview: René Steffensen. Foto: Jakob Boserup

Det er en myte, at Kolding Nielsen blev chef for KB på grund af den rigtige partibog

? Hvad kan ikke løftes?

“ Først og fremmest retrodigitalisering af kulturarven i et omfang, der er parallelt med de lande, vi normalt sammenligner os med. Det er sket efter, at Kulturministeriets digitaliseringspolitik finansieringsmæssigt er løbet ud i sandet. Formentlig heller ikke den nødvendige, og for Danmark stærkt relevante accession af alle digitalt fødte materialer, der skal indkøbes i dyre baser og pakker fra udlandet. Endelig er langtidsbevaring af de fysiske materialer en meget stor udfordring, som kræver bevillinger i en helt anden klasse, end vi har set hidtil.

? Hvorfor svigter politikerne?

“ Jeg stiller mig af og til spørgsmålet. For hvad vil man i Danmark med et nationalbibliotek i lighed med de øvrige nationale institutioner? Ikke mindst når man konstant prioriterer med grønthøsteren både i kultursektoren og i forhold til andre sektorer. Det er meget svært at få en prioriteringsdiskussion, hvor der tages stilling. For hvad er mere betydningsfuldt end andet? Kravet er bare omprioritering, hvilket betyder at KB's ekspertise på en række områder bliver udtyndet i uhyggelig grad. [B](#)